

Mál nr. 406/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/frítúmaslysátryggingar

Meiðsl við fall úr stiga 25.07. 2008, skerðing á bótarétti vegna ölvunar.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 18.11. 2009, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 30.11. 2009.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa. M mun hafa komið heim til sín að kvöldi og var á leiðinni upp stigann inni hjá sér. Hún þjáðist af höfuðverk og vanlíðan. Hún mun hafa hrasað og fallið aftur fyrir sig þannig að hún skall með höfuðið í steinvegg og missti meðvitund sbr. fyrirliggjandi gögn. Hún mun hafa hlotið varanleg meiðsl við slysið.

Að teknu tilliti til fyrirliggjandi gagna var hún mjög ölvuð í umrætt sinn.

Vátryggingafélagið telur að hafna skuli bótaskyldu með vísan til 10. gr. sameiginlegra skilmála og 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Blóðprufur sýndu hækkaðan blóðsykur og mældist etanólmagn 62.6 mmól/L. Í nefndri 90. gr. er þess getið að hafi vátryggður valdið því af stórkostlegu gáleysi að vátryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins sbr. nánar ákvæðið. Félagið telur rétt að fella niður bótaábyrgð félagsins enda verði slysið rakið til stórkostlegs gáleysis M. Orsakatengsl séu á milli ástands M og "háttsemi í umrætt sinn og þess að atburðurinn varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella".

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun í málskotinu sem óþarft er að geta. M telur að ekki verði fullyrt um að orsakatengsl hafi verið milli slyssins og áfengisneyslu hennar. M telur að áfengisneysla ætti einungis að geta leitt til algers missis bótaréttar ef viðkomandi viðhefur háttsemi sem er óforsvaranleg ef ölvun er fyrir hendi. Um slíkt hafi ekki verið að ræða. Vísað er til umfjöllunar M í málskotinu sem óþarft er að geta.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum þykir ljóst að rekja megí umrætt slys til ölvunar M. Fullvíst þykir að hún hafi verið mjög ölvuð og að orsakatengsl séu á milli þessa og slyssins. Með hliðsjón af 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga þykir rétt að lækka bætur til M um helming. Við það mat er litið til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburðurinn bar að og ölvunar vátryggðs.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi samkvæmt þeirri vátryggingu sem hér um ræðir en rétt er að lækka bætur til M um helming.

Reykjavík 22. desember 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.